

28 червня – День Конституції України, основного закону нашої держави, який приніс нам усім свободу і незалежність. Саме ту свободу, яку ми почали цінувати по-справжньому від початку Революції Гідності наприкінці 2013 року. Нашу з вами свободу, яку зараз боронять українські воїни, віддаючи своє життя на сході країни у війні проти окупаційно-терористичних військ агресивної Росії. Загальне число офіційних жертв вже перевищило 10 тисяч осіб.

**Шануйте, любіть, поважайте і дотримуйтесь Конституції усі –
від звичайного громадянина до Президента України!**

Історія створення козацької конституції Пилипа Орлика

Після поразки в битві під Полтавою гетьман Іван Мазепа зі своїми найближчими прибічниками з числа козацької старшини разом із залишками українсько-шведської армії опинились на території Османської імперії, рятуючись від російської армії. Тут, не витримавши великих потрясінь року, помер Іван Мазепа. Найімовірнішим наступником був близький до гетьмана генеральний писар – Пилип Орлик. При його обранні на раді старшин було прийнято документ, що визначав права і обов'язки гетьмана. Так як попередні документи такого призначення попередніх виборів не збереглися, а цей документ супроводив вибори гетьмана декілька століть і є звичаєвим правом «Крайни Козаків – України», то Договір-Конституція Пилипа Орлика є офіційно визнаною першою козацькою, українською Конституцією.

Таким чином, конституцію було прийнято 5 (16) квітня 1710 року на зборах козацтва біля містечка Тягина на правому березі річки Дністер (турецька назва – Бендери, нині це територія Молдови). Тому її інколи називають ще Бендерською конституцією.

Повна назва документа така: «Договори і Постановлення Прав і вольностей Війська Запорозького між Ясновельможним паном Пилипом Орликом, новообраним гетьманом Війська Запорозького, і між генеральною старшиною, полковниками, а також названим Військом Запорозьким, що за давнім звичаєм і за військовими правилами утверджені обома сторонами вільним голосуванням і Ясновельможного гетьмана урочистою присягою підтверджені року від Різдва Христового 1710, Квітня 5, в Бендерах».

Положення Бендерської конституції

У тексті документа її автори називають територію держави Військом Запорозьким, Україною. Законодавча влада надається Генеральній Раді, що виконує роль парламенту, до якої входять генеральні старшини, цивільні полковники від міст, генеральні радники (делегати від полків з людей розважливих і заслужених), полкові старшини, сотники та представники від Запорозької Січі (стаття 6). Генеральній Раді належало працювати сесійно, тричі на рік – в січні (на Різдво Христове), квітні (на Великдень) і жовтні (на Покрову). На своїх зборах Генеральна Рада розглядає питання про безпеку держави, спільне благо, інші громадські справи, заслуховує звіти гетьмана, питання про недовіру йому, за поданням гетьмана обирає генеральну старшину.

Найвищу виконавчу владу мав гетьман, влада якого була довічною. У період між сесійними зборами Генеральної Ради виконував її повноваження. Можливості гетьмана і його владні повноваження були значно обмежені статтями 6, 7 і 8. Відповідно до цих положень гетьман не мав права розпоряджатися державним скарбом та землями, проводити власну кадрову політику, вести самостійну зовнішню політику. Йому також було заборонено створювати якусь власну адміністрацію, він не міг застосовувати покарання до винних. Для задоволення матеріальних потреб гетьманові виділялись певні рангові маєтності з чітко визначеними прибутками, проте лише на час його перебування на посаді.

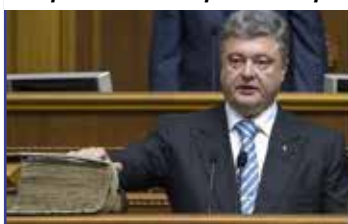
КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ: складний шлях до свободи та демократії

...присягаю на вірність Україні

Зобов'язуюсь... додержуватися Конституції України

~~Віктор ЯНУКОВИЧ
президент-утікач,
який зрадив Конституції України~~

28 червня 1996 року о 9 год. 18 хв. після 24 годин безперервної роботи Верховна Рада України прийняла і ввела в дію Конституцію України («за» проголосували 315 народних депутатів). Після цього Президент скасував свій указ про проведення всеукраїнського референдуму 25 вересня 1996 року щодо прийняття нової Конституції України, тож Верховна Рада його випередила. А проросли перші паростки нашої конституції ще в далекі часи гетьманства Пилипа Орлика.

Чинності ця конституція не набула, оскільки була написана в умовах вигнання. За оцінкою українських істориків є однією з перших європейських конституцій нового часу. На знак поваги та шанування одна із центральних вулиць нашої столиці – Києва – носить ім'я Пилипа Орлика, де в будинку за номером 4 розташований Верховний суд України. Це символічно і очевидно, що не дарма великий гетьман заслужив через століття повагу від своїх нащадків, і мов споглядає, як вершиться поміж тих стін будівлі суду правосуддя в Україні.

П'ять років без Конституції

Після урочистого прийняття 24 серпня 1991 року Верховною Радою УРСР Акту проголошення незалежності України та його затвердження на всеукраїнському референдумі 1 грудня 1991 року, Україна була визнана суверенною державою та повноцінним суб'єктом міжнародних відносин більшістю країн світу. Нагально постала потреба в конституційному закріпленні основ суспільного і державного ладу, прав і свобод людини і громадянина, порядку організації та функціонування органів державної влади та місцевого самоврядування молоді незалежної держави.

Відтоді минуло вже аж 5 років, а країна ще й досі жила за конституцією держави, якої вже не існувало – УРСР у складі СРСР. Причина, через яку зволікали з прийняттям Конституції банальна – президент та парламент ніяк не могли поділити між собою владу, та перетягували кожен на себе цю ковдру.

Конституція сучасної України

Але все ж цей історичний момент настав. Конституцію незалежної України приймали народні депутати на 5-ій сесії Верховної Ради України 2 скли-

кання, термін депутатських повноважень яких тоді складав чотири роки.

Валерій Григорович Тітенко, голова КСП «Посмітний» Березівського району – один з тих депутатів тієї Ради, якого я знав особисто, бо мій батько – Петро Федорович, окрім того, що був редактором районної газети, був ще й його помічником. Вже потім про той склад Верховної Ради почали говорити так: «Це останній чесний склад парламенту». Так воно і є, бо на наступних виборах вже застосовувались «каруселі», засідання гречкою, партії-«однодневки» і т.д. Депутати 2-го скликання працювали тиждень через тиждень: один вдома на основному місці своєї роботи, а наступний – у Верховній Раді. І вони встигали, правда, у них вже не залишалось часу, аби відвідувати серед зими острови на океані, як це стабільно зараз робить значна частина сучасних обранців.

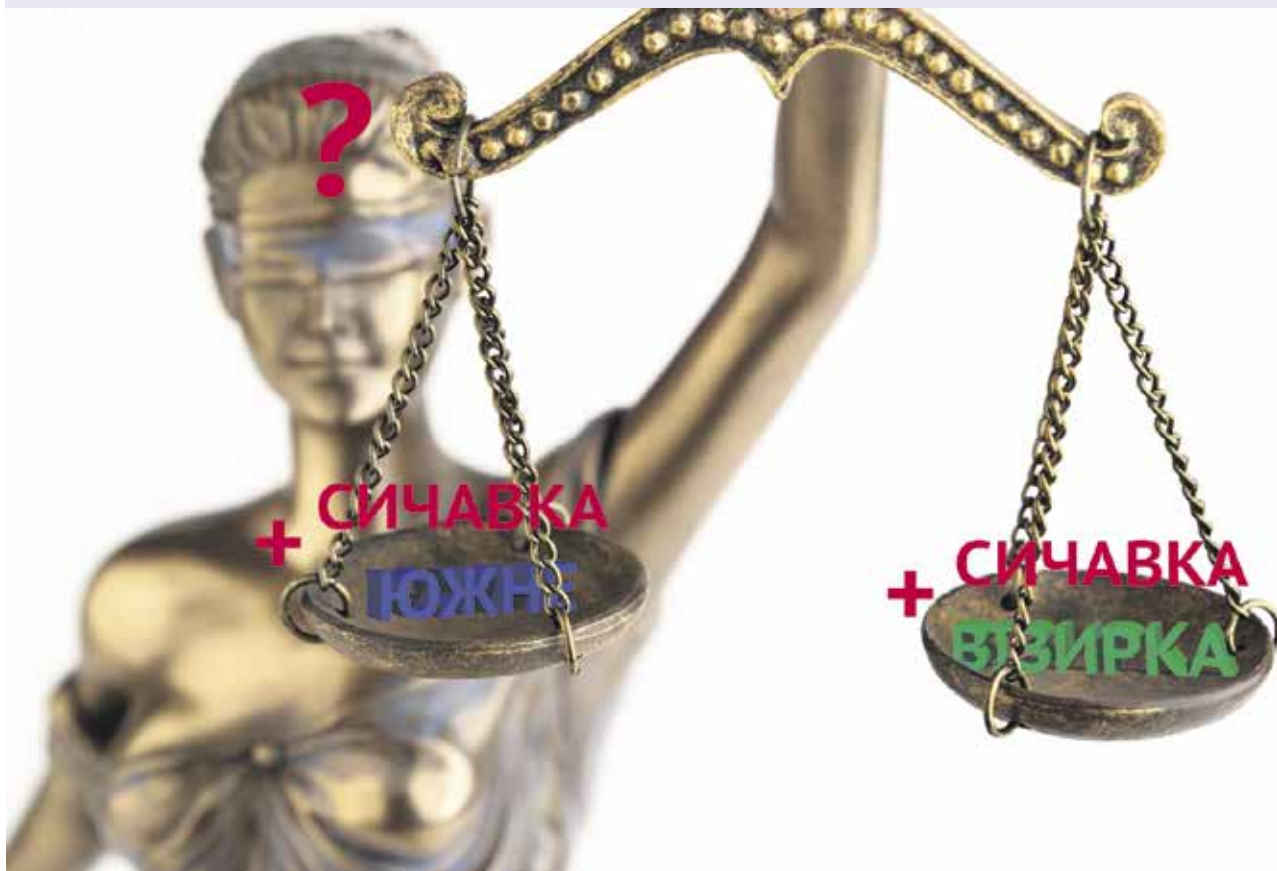
Я добре пам'ятаю ту ніч, коли Верховна Рада прийняла Конституцію. Тоді Валерій Тітенко, втомлений але радісний та щасливий зранку, зателефонував нам і поділився своїми незабутніми враженнями. Тільки не текст Конституції з'явився у широкому доступі, я купив цю книжечку в кольорах національного прапора. Прочитав на одному диханні, вона мені дуже сподобалася. У ній відобразилися усі найважливіші та найдемократичніші принципи існування та розбудови нашої держави. Ось тільки розпорядитися цим благом як належить ми ще й досі, на жаль, не можемо: міняємо її під ту владу, яка, даруйте, при владі. Через те після 1996 року наша Конституція змінювалася вже 6 разів.

Не полишають сподівань відреставрувати Конституцію і зараз, бо не за горами президентські вибори. Ось тільки чи згадають можновладці про те, що згідно ст.5 Конституції України: «Єдиним джерелом влади в Україні є народ», ми вже скоро почуємо та побачимо.

Владислав ОЗАРІНСЬКИЙ

Реформа децентралізації влади на прикладі окремої громади,

або чи варто шукати правди в суді?

Газета «Народна думка» в №2 (27) від 25 січня 2017 року вже знайомила читачів з ситуацією, що відбувається з децентралізацією навколо міста Южне, а саме — з приводу можливого об'єднання міста Южне та села Сичавка в одну об'єднану територіальну громаду. Тоді тільки починалася судова тяганина у цій справі, і було велике сподівання, що Закон і правда у суді переможуть.

Розгляд справи

13 червня цього року суд апеляційної інстанції поставив крапку в окремому питанні на підтвердження реалізації реформи децентралізації в Одеській області. Мова йде про визнання протиправними дій Сичавської сільської ради щодо початку процедури добровільного об'єднання територіальних громад та делегування представників, визнання незаконними та скасування рішень Сичавської сільської ради від 3 листопада 2016 року № 122-VII «Про надання згоди на добровільне об'єднання територіальних громад та делегування представників до спільної робочої групи» та від 17 листопада 2016 року «Про схвалення проекту рішення сільської ради «Про добровільне об'єднання територіальних громад»». Нагадаю, що проблема навколо питання децентралізації за участі села Сичавка Лиманського району Одеської області привернула увагу представників ЗМІ не лише місцевого рівня, але й центрального телеканалу «1+1», а також жителів Сичавської та навколишніх громад.

Двома тижнями раніше, 30 травня 2017 року, відбулося перше судове засідання Одеського апеляційного адміністративного суду у справі за апеляцією депутатів Сичавської сільської ради Пліско А.В., Бабамуратова Х.Ю., Дешко В.О. (позивачів у справі в суді першої інстанції) до Сичавської сільської ради Комінтернівського (Лиманського) району Одеської області (відповідача у справі в суді першої інстанції) на Постанову Комінтернівського районного суду Одеської області від 29.03.2017 року, якою позивачам було відмовлено в задоволенні адміністративного позову про визнання дій суб'єктів владних повноважень протиправними, визнання незаконними та скасування рішень.

Крім сторін та їх представників до суду вже традиційно прибули групи підтримки обох конфліктуючих сторін. Справа розглядалася колегією суддів у складі: головуєчий у справі — суддя Андрій Бойко та судді Олександр Яковлев і Тетяна Танасогло. Розгляд тривав близько двох годин, судді жваво ставили питання сторонам, намагаючись з'ясувати всі деталі та об'єктивну картину. Така позиція з їх боку виглядала дійсно професійною і неупередженою. Особливо надихала на об'єктивність розгляду справи активність не тільки головуєчого, а й інших двох суддів.

Заслухавши сторони та дослідивши матеріали справи, вислухавши дебати сторін, судді пішли до нарадчої кімнати для винесення рішення у справі. Однак проголошення самого рішення було відкладено на два тижні — до 13 червня.

Про деякі дивні речі

Зазначеної дати — 13 червня 2017 року до апеляційного адміністративного суду знову прибули учасники судового розгляду, а також чисельна група прибічників об'єднання з Візирською ОТГ, яким

було організовано автобус для їх доставки до суду. Як зазначила депутат Валентина Дешко, ці люди в переважній своїй більшості склалися з працівників бюджетної соціальної сфери (працівники Сичавської школи, дитячого садка, будинку культури та сільської ради). Як стало відомо депутату в телефонному режимі на її питання з приводу того, чому ці особи в робочий час не знаходяться на робочому місці, всі ці працівники начебто написали заяви про надання їм вихідного дня за власний рахунок. Наскільки це відповідає дійсності, і яка потреба була в цьому для бюджетників, покаже час, адже депутат має намір перевірити цю інформацію на достовірність.

Позивачі у справі з'явилися до суду з наміром вислухати рішення апеляційного суду, як було зазначено в минулому судовому засіданні. Проте не так сталося, як гадалося. Вже напередодні судового засідання позивач Валентина Дешко на своїй сторінці у Фейсбук висловила своє занепокоєння деякими речами. Зокрема, мова йшла про те, що «дивним чином було змінено склад колегії» суддів, а саме: було залишено в складі головуєчого суддю, який, зі слів Валентини, ставив сторонам такі питання, які були на користь позиції відповідача у справі, в той час як двоє інших суддів, яких було виключено з цієї колегії і замінено на інших — прагнули дійсно розібратися в суті справи. Інформація про заміну складу суду стала відома депутату випадково, при ознайомленні зі списком призначених на 13 червня справ на офіційному сайті суду.

Позивачі сподівалися, що сталася помилка, адже розгляд справи було завершено, залишилося лише оголосити текст Постанови суду. Однак, як з'ясувалося, це було не помилкою, і у зв'язку з заміною складу суду розгляд справи було розпочато спочатку. Новими суддями колегії стали Олександр Димерлій та Олександр Єщенко.

Не погоджуючись з даним фактом, оскільки жодного обґрунтування щодо доцільності зміни складу суду не було (крім того, що таке рішення було прийнято радою суддів з низки підстав, не зазначаючи при цьому, яких саме), апелянти побачили в цьому упередженість суду, у зв'язку з чим заявили клопотання про відвід всього складу суду. Крім цього, представник апелянта звернула увагу, що судді, яких було виключено з попередньої колегії, саме в цей час знаходяться в приміщенні суду, розглядаючи інші справи. Тобто вони не знаходилися на лікарняному, не перебували у відпустці, їх не звільнено, тощо. Проте, як і передбачалося апелянтом, в задоволенні цього клопотання було відмовлено, а розгляд справи розпочато з початку.

Все з початку

Знову близько двох годин сторони наводили суду свої аргументи, апелювали до наданих доказів, намагаючись обґрунтувати свою позицію. Головуючий

суддя так само активно задавав питання сторонам, що не можна було сказати про двох інших суддів (лише від одного з них надійшло запитання, і те — уточнююче). Можливо, нові судді просто не встигли ознайомитися з трьома томами справи?

Так чи інакше, того ж дня колегія суддів видалила-ся до нарадчої кімнати, після повернення з якої оголосила вступну та резолютивну частину Постанови про відмову у задоволенні апеляційної скарги у даній справі. Постанова набрала чинності в день її проголошення, проте може бути оскаржена в касаційному порядку до Вищого адміністративного суду України протягом 20 днів з дня набрання нею законної сили. Прибічники об'єднання з Візирською територіальною громадою не стримували своїх емоцій і стоячи аплодували в залі суду. Не ховала своєї радості і представник відповідача — секретар Сичавської сільської ради Тетяна Ліннікова.

Апелянт Валентина Дешко так прокоментувала рішення апеляційного суду: «Одеський адміністративний апеляційний суд виявився, на жаль, професійним театром. Перший акт був провальним для відповідача, саме тому, на мою думку, було змінено склад колегії і підтасовано докази. На повторному слуханні справи в складі нової колегії представник відповідача Дмитро Гербеї надавав кардинально протилежні відповіді на ключові для вирішення справи питання, що досліджувалися попереднім складом суду. Проте суд не звернув на це жодної уваги. Наша сторона просто скована українським судочинством. Проте сподіваємося, що касаційна скарга, яку ми маємо намір подавати, буде розглянута відповідно до українського законодавства. Зрештою, ми готові звернутися до Європейського Суду з прав людини і шукати правди в міжнародних інстанціях».

Без порушень не обійшлося

На розгляд справи з метою надання апелянтам правової допомоги прибула і я — юрисконсульт Южненської міської організації Політичної Партії «Народний фронт», Южненського міського представництва «Депутатський контроль» Інна Полякова. Як адвокат з 13-річним стажем, звернула увагу на низку порушень під час розгляду справи в судах першої та апеляційної інстанцій, а також зазначила про наявні суттєві порушення під час ухвалення рішень сесій Сичавської сільської ради, що оскаржуються. Також надала апелянту необхідні юридичні консультації, та висловила намір і в подальшому надавати необхідну

правову допомогу, в тому числі — в складанні мотивованої і обґрунтованої касаційної скарги. Крім цього, депутат Валентина Дешко звернулася до організації з проханням надати юридичну оцінку питанню зміни складу суду, і в разі наявності підстав — допомогти в складанні скарги на рішення ради суддів Одеського апеляційного адміністративного суду в частині зміни попереднього складу суду. Наразі це питання ретельно вивчається мною.

Враховуючи викладене, здається, що остаточну крапку стосовно подальшої участі села Сичавка в процесі децентралізації ставити ще зарано. Як зазначила в своїй промові до суду Валентина Дешко, незалежно від того, з ким в результаті об'єднається Сичавська громада, головне, щоб це відбувалося виключно в рамках Закону.

Інна ПОЛЯКОВА,
юрисконсульт Южненської міської організації
ПП «Народний фронт» та Южненського міського
представництва МДО «Депутатський контроль»

Районний Палац культури

Як і належить, Палац культури знаходиться в самісінькому центрі Роздільної. Збудували його ще у далекому 1975 році. І з того часу капітального ремонту споруди не робилося. У 2003 році зробили ремонт фойє, а у 2004 році взялися міняти конструкцію даху, але справу не завершили. Вже близько 10 років Велика зала на 600 місць закрита через аварійність. Тому виступи творчих колективів можливі тільки у фойє або на площі біля Палацу, але тільки влітку, і то за умови гарної погоди.

Тож Палац культури живе менше ніж на половину від нормального життя, яке мало би у нього бути. Але ж яке це класне місце для піару — рожева мрія політиканів! І вони, політики, не зрадили в цьому українському народу. Скільки вже поколінь депутатів та чиновників різного калібру присягнулися на розвалинах Палацу, порвавши на своїх грудях не одну імпорту сорочку, що покладуть своє політичне життя за кожен розбитий його камінчик, скільки гірких сліз вони пролили, обіцявши відновити руїни культури. Та від тих сліз Палац ще більше розм'як та відсирів, а їх обіцянки, як і було задумано, розтанули в повітрі.

В той час коли Роздільна спала

В ніч з 20 на 21 грудня 2016 року мешканці Роздільної напевне спали міцно, адже зовсім скоро, за будь-яких умов, мав настати новий рік. Але це не стосувалося народних депутатів України, бо за давньою українською традицією, вони вночі приймали бюджет на наступний рік.

Перед голосуванням за бюджет у Верховній Раді виступив прем'єр-міністр України Володимир Гройсман. Він зазначив, що бюджет був поданий до Ради своєчасно, і назвав його «человекоцентристским».

Голосування за бюджет проходили майже о п'ятій годині ранку. І, о диво новорічне, ти сталося, і без Діда Мороза та Снігуроньки, бо вони, депутати, зробили це — таки прийняли бюджет, ура! Народні обранці проголосували за прийняття бюджету в цілому 274 голосами.

Ця радісна новина миттєво заповнила інформаційний простір: середа, 21 грудня 2016 р., 06:51 ухвалений Радою бюджет на 2017 рік, з'явилися результати поіменного голосування. Результати опубліковані на сайті Ради.

У повному складі не голосували за бюджет «Батьківщина» і «Опозиційний блок», майже не дала голосів за нього «Самопоміч». В чому тут «прикол», напевне, запитаєте ви. А «прикол» саме в поіменному голосуванні. І про це трохи згодом.

Він працює, він — це Кабінет Міністрів України

Від тоді минуло вже близько півроку, а точніше — 5 місяців. І про «нічний» бюджет майже всі забули. Але точно не забув за нього наш Кабмін. Бо 11 травня 2017 року він на своєму денному засіданні, тобто справа була вдень, а не вночі, прийняв розпорядження за №310-р. Це число виявилось щасливим для Роздільної, бо КМУ серед іншого виділив їй багатотраждальному Палацу культури 3 млн. грн. на ремонт.

І зробив він це тому, що діяв відповідно до статті 28 Закону України «Про Державний бюджет України на 2017 рік», і затвердив розподіл у 2017 році субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій (загальний фонд) між місцевими бюджетами за об'єктами (заходами) згідно з додатком.

І ще одна цікавинка: переліки об'єктів та заходів, які фінансуються у 2017 році за рахунок субвенції з державного бюджету місцевим бюджетам на здійснення заходів щодо соціально-економічного розвитку окремих територій (загальний фонд) згідно з додатком, формуються та затверджуються відповідними місцевими держадміністраціями, виконавчими органами місцевого самоврядування. Тобто: районними державними адміністраціями, а не районними радами.

Хоча грошей треба значно більше, але ж це більше, ніж нічого. Що треба робити в такому випадку? Правильно — брати поки дають.

Ось тут і почалося

В той історичний для Роздільної день, коли Кабмін 11 травня прийняв доленосне рішення про виділення коштів на роздільнянський Палац культури, у цьому місті пройшли короткочасні дощі, подекуди з грозами. І від такої новини, напевне, якась блискавка влучила в Палац культури в Роздільній — так собі, легесенько, як добрий знак, без розрухи, її там і так вистачає. Але все ж споруда від того все-таки трохи похитнулася, бо від того дехто аж підскачов. Тими «дехто» виявились місцеві «регіонали», тобто «опоблоки», які дуже довго думали, і чомусь рівно аж через місяць, 10 червня, розмістили в районній газеті фантастичну статтю про те, що нібито за сприяння їх нардепа Миколи Скорика Кабінет Міністрів України виділив ці кошти. І про це заявив не хто небудь, а сумнозвісний голова Роздільнянської районної ради Фелікс Сігал, який 2 червня озвучив цю байку у залі засідань ради на робочій нараді з головами місцевого самоврядування. Хто йому про це сказав, чи хто його

Хто ж підклав свиню народному депутату з Опоблока Миколі Скоріку — поки що невідомо

Місто Роздільна — досить відоме не тільки в Україні, а й далеко за її межами. І перш за все тим, що в ній заходиться вузлова залізнична станція, через яку проходять потяги, які курсують в різні боки. Це досить славне містечко неподалік Одеси, у якого попри власні пам'ятки, на жаль, є і сумні місця. Одне з них — зруйнований районний Палац культури. А ще Роздільна, сподіваємось, що тимчасово, знаменита тим, що в ній та Роздільнянському районі серед електорату дуже любляють «пастися» члени Партії регіонів, які називають себе зараз «Опозиційний блок». Так і є, вони не обманули, бо насправді знаходяться в опозиції до українського народу.

уповноважив на цю авантюру — історія мовчить, мов риба об лід.

До чого тут Скорик

Є таке припущення, що Скорик про фантазії Сігала теж не знає, і він як то кажуть, «не при делах». Микола Леонідович і так добре відомий, і сумнівна, незаслужена слава йому не потрібна. Він не такий, бо і так добре впізнаваний та відомий у своєму рідному місті — Одесі. Це ж він, обіймаючи посаду голови Одеської обласної державної адміністрації, закликав їх «батю» — Віктора Януковича (усі знають хто це) — розігнати Євромайдан.

А за те, що під час намагань проросійських сепаратистів влаштувати в Одесі «руську весну», Скорик віддав команду розігнати журналістів на мітингу під будівлею Одеської ОДА, Генеральний прокурор України Юрій Луценко обіцяв порушити проти нього карну справу. Правду кажучи, Юрій Віталійович обіцянку свою поки що не виконав. Може забув, а може увесь час був зайнятий чимось іншим: то вдома — магазин, та базар сходити, в квартирі прибрати треба, то на роботі — різні там кримінальні справи якісь, і йому просто банально ніколи. Можливо, як звільниться — згадає.

Це ж такі знову він, товариш Микола, так за серце хапався, коли біля пам'ятника Дюку біля Потьомкінських сходів збирався одеський Євромайдан: «Я не позволю, чтобы здесь, возле места, где я встречал рассвет после выпускного вечера, происходило все это». Ти бач, який принциповий, а, взагалі, де докази, що саме тут він зустрічав схід сонця? Одним словом — постає відома аби дати їй справедливу, народну оцінку.

Але так все схоже на те, що не міг Микола Скорик давати завдання товаришу Сігалу, аби той пліткував про те, що нібито Микола Леонідович «вбив» гроші з Кабміну. Це справжній, відвертий, нахабний наклеп на чесну людину, бо, як свідчать офіційні дані сайту Верховної Ради, народного депутата Скорика під час того голосування навіть не було тоді в сесійній залі, коли сонні депутати голосували за Державний бюджет на 2017 рік, в якому серед багатьох чого іншого був й такий милий серцю роздільнянцям рядочок про те, що їх Палац культури отримає 3 млн. грн. Ось вам і поіменне голосування, систему «Рада» не обманеш.

Можливо, що й голова Роздільнянської районної ради Фелікс Сігал теж тут не при чому, і так само став політичною жертвою дезінформаторів, повівшись на цю макуху, таки кльонув на цей провокаційний гачок.

Що вже тепер говорити, крайніх не знайти. А віддуватися за ці «проделки» однопартійців доведеться нікому іншому, як Миколі Скоріку, якому хтось з них добряче цим «підгадив» у самі капці. І тепер нардепу треба виходити на трибуну Верховної Ради України та виправдовуватися перед роздільнянцями, що до цих грошей він не причетний, і не доклав своєї дорожочинної праці ані на копійочку.

Санта-Барбара по-роздільнянськи

Як повідомив наш власний кореспондент Пильне Око, відразу після оприлюднення інформації

про виділення грошей з держбюджету на ремонт Палацу культури в Роздільній, у місті розпочалися гладаторські бої між місцевими гілками влади. В синьому кутку рингу — сили, підконтрольні нардепу Скоріку, в іншому, теж синьому (бо це також регіональні опоблоки) — нардепу Пресману. Очевидці свідчать про те, що відбувається мало не бійка, така собі Сталінградська битва районного масштабу: хто ж із них зробив «благу» справу для людей, «вбивши» гроші.

Райрада і райдержадміністрація один поперед одного почали готувати кожен свої тендерні процедури, причому звинувачуючи один одного у всіх гріхах. І все через бажання мати вплив на виборчому окрузі № 139, від якого обрано Олександра Пресмана, а зараз на нього насаїдає амбіційний представник Опоблоку, молодий депутат облради Віталій Саутьонков. І культура, як така, тут ні до чого.

Що ж далі? А далі буде Санта-Барбара по-роздільнянськи.

Звідки ж все-таки взяли гроші

Це питання неабияк занепокоїло мешканців Роздільної. Коли довгий час їх не було, то всі вже до цього звикли. Тож всі виявились неготовими до того, коли ось так, зненацька, пролився на них фінансовий дощ. І коли виявилось, що Скорик тут ні до чого, значить, заради справедливості, треба знайти «винуватця».

Ще рівно рік тому районне представництво МДО «Депутатський контроль» Верховної Ради України (міжфракційне депутатське об'єднання) в м. Роздільна звернулось до народного депутата від ПП «Народний фронт» Сергія Фаєрмарка з проханням посприяти з виділенням коштів на ремонт Палацу культури. Депутат невідкладно спрямував звернення до фракції, далі — комітети Верховної Ради, узгодження з профільним міністерством, підготовка пропозицій до проекту Державного бюджету на 2017 рік. А в кінцевому підсумку, як кажуть: «Результат на табло», а в нашому випадку — в бюджеті країни, з якого вказана сума — 3 млн. грн. — вже виділена для Роздільної.

На запитання роздільнянців на зустрічі з народним депутатом про те, чому про допомогу їм Сергій Олександрович скромно змовчав, на що нардеп, одеськи, з гумором, відповів: «Мене в дитинстві вчили так: хочеш зробити добру справу — роби її тихо, тільки про це нікому не розповідай, і тим більше, не вихваляйся».

І до того ж Сергій Фаєрмарк додав: «За останній час на «Народний фронт» вилили скільки бруду, що ми дали людям можливість самим розібратися: хто працює, а хто займається популізмом, де правда, а де обман і зрада. І знаєте, народ не обманеш. Вже зараз досить часто доводиться чути слова подяки за нашу позицію і за нашу роботу. Але ми йшли працювати у Верховну Раду України не за подяки, а для людей і заради України».

Володимир ОБЖИЛЯНСЬКИЙ

Новій українській школі бути!

Про те, що новій школі бути, із натхненням після вельми насиченої поїздки до Одещини написала міністр освіти та культури Лілія Гриневич. Одна із найдієвіших міністрів нинішнього Кабміну, яка увійшла до уряду від «Народного фронту», після недавньої поїздки до Одеси, пообіцяла найближчим часом поспілкуватися і з освітянами області. І свою обіцянку виконала якнайшвидше.

Враження від спілкування

Міністр побувала у кількох районах Одещини. І побачила всюди великий вчительський запал та бажання змін на краще. Хоча освітяни не без остраху дивляться на таку конкретну реформацію галузі. І питань у них накопичилось чимало. Та Лілія Гриневич була наповнена враженнями, про що й написала на своїй сторінці у Фейсбук:

«У поїзді на Київ продовжую перебувати під враженням від поїздки Одеською областю. Окрім планових зустрічей та відвідин навчальних закладів, мала дві зустрічі з освітянами у сільській місцевості. Одна менша — на 150 осіб у Шабському НВК (планується, що цей заклад пілотуватиме новий стандарт початкової школи). Тут зібралися педагоги з двох місцевих шкіл.

Та велика зустріч — більше ніж на 550 осіб у Великомихайлівці з освітянами Захарівського, Великомихайлівського, Роздільнянського, Окнянського, Іванівського, Ананіївського та Подільського районів. Мені сказали, що вчителі ще з одного району приїхали з власної ініціативи та без попередження, і тому їм довелося сидіти на додаткових стільчиках у проході.

Так от, повертаючись до вражень — це були одні з найбільш надихаючих та продуктивних зустрічей з освітянами за останній час. Протягом декількох місяців я мала змогу говорити з багатьма подібними аудиторіями в містах-обласних центрах по всій Україні, але такої особливої енергетики не бачила.

Жвава дискусія, багато гострих питань про реформу, опорні школи, чесна реакція на кожну нову відповідь, і люди, що не бояться говорити. Це — безцінно.

Коли дивишся у ці обличчя, запал людей, їхнє бажання змінюватися на краще попри складні умови, в яких вони живуть, розумієш, що вся ця робота вартує сил. Тому ми не здамося без бою. Новій українській школі бути!».

Новий підхід

у використанні комп'ютерної техніки

Під час зустрічей Лілії Гриневич довелося відповідати на численні запитання освітянської аудиторії. Звичайно, багато питань стосувалося підручників.

Так, санітарні норми для використання комп'ютерної техніки в Україні застаріли і не враховують зміни в технічних характеристиках, що відбулися за останній час. Про це вона зазначила під час зустрічі із педагогами одеської гімназії №2.

«Зараз ми у Міністерстві спільно із МОЗ працюємо над зміною санітарних норм для використання комп'ютерної техніки в Україні. Вони застаріли, більшість характеристик техніки, що зумовлювали саме такі правила, змінилися. Чинні санітарні норми не сприяють ні освітньому прогресу, ні здоров'ю учнів — школярі просто розуміють їхню абсурдність і, зокрема, тому не виконують взагалі жодних правил у користуванні технікою», — пояснила Лілія Гриневич.

І водночас підкреслила, що використання гаджетів та різноманітних освітніх аплікацій у школах також обмежені саме цими санпінами.

«Як і друк якісно нових підручників, де ми маємо

інші, але схожі по духу та застарілості вимоги», — додала міністр.

На зустрічі також йшлося про нерівність шкоди, яку може завдати той чи інший гаджет. Зокрема, наголошувалося, що телефон не повинен бути основним носієм навчальної інформації — замалий шрифт може зашкодити зору.

Якісні електронні проекти будуть підтримуватися

Стосовно ж підручників, то міністр під час презентації роботи електронних підручників у одеській гімназії № 2 нагадала, що МОН готовий підтримувати проекти, що займаються створенням справді якісних електронних підручників з інтерактивними завданнями та мультимедійними додатками.

«Ми вже рухаємося у напрямку переходу на електронні підручники. Відтепер видавництва обов'язково надаватимуть МОН електронну версію підручника, але цього недостатньо — маємо працювати над мультимедійними додатками, що є в таких підручниках у більшості цивілізованих країн світу. Є навіть держави, що не закуповують паперові підручники — виключно електронні», — розповіла Лілія Гриневич.

Директор та педагоги гімназії №2 пояснили переваги електронних підручників. Зокрема, вони дають можливість контролю за роботою школяра, є мультимедійними та інтерактивними, що цікаво для учнів, можуть бути доступними на багатьох гаджетах одночасно.

Конкретні приклади

«Давайте розглянемо, як ми вивчаємо ракоподібних, — запропонувала під час презентації учителька біології гімназії №2. — Я маю інтерактивне завдання, на мультимедійній дошці зображено малюнок, на якому учні можуть зазначати окремі елементи будови ракоподібного, працювати над цим завданням за варіантами та групами. Також підручник дає змогу робити автоматичну перевірку та автоматично зберігає нотатки з тексту книги, які виділяє учень».

Мультимедійні можливості — вбудовані навчальні ролики та фільми, а також інтерактивні екскурсії, що є в підручнику — продемонструвала учитель історії. Вона наголосила, що така форма полегшує ведення уроку і робить його цікавим.

Розробники, що наразі сконцентровані на створенні платформи для інтерактивних підручників, наголошують, що така форма навчальних матеріалів значно дешевша за паперову. Також вони звертають увагу, що з року в рік держава змушена витратити на підручники дедалі більше коштів.

«Кошти річ важлива, але другорядна. Важливіше, що такий формат може бути цікавим для сучасних дітей, заохотити їх до навчання, а також стати фактором, у зв'язку з яким шкільний портфель стане легшим. Мені здається, що ваша платформа — гарна регіональна практика, яка заслуговує на поширення в усій Україні», — додала міністр.

Юліана БОГДАНОВИЧ

До уваги мужніх та сильних чоловіків, справжніх патріотів України!

Батальйон патрульної служби поліції особливого призначення «ШТОРМ» Головного управління Національної поліції в Одеській області запрошує для проходження подальшої служби до своїх лав на вакантні посади осіб молодшого складу поліції.

Особи, які бажають проходити службу в батальйоні ПСПОП «ШТОРМ» ГУНП запрошуються на ознайомчі співбесіди з керівництвом батальйону, під час яких ви зможете дізнатися необхідну інформацію про особливості й умови несення служби.

Заробітна плата осіб молодшого складу поліції від 9 000 гривень.

Довідкова інформація за телефоном: (094) 9481562, (048) 7878562.

На Одесчине замечательные патриотические отцы

Иван Киссе родом из Саратовского района. Закончил школу, поступил в Измаильский техникум на юриста. Потом заочно закончил Измаильский институт водного транспорта.

Срочную службу проходил в Президентском полку. После демобилизации устроился на работу в Саратовский ЗАГС.

Познакомился с арцизской девушкой Анной, связал с ней свою судьбу, и его постоянным местом жизни стал Арциз. Вместе с женой воспитывают сына Даниила, которому год и два месяца.

По семейным обстоятельствам Иван устроился на службу по контракту в воинскую часть. В июне прошлого года выполнял долг под Мариуполем, в зоне АТО.

Супруга Анна заметила, что ее любимый муж и отец ребенка — прекрасный и добрый семьянин. «Он

очень скромный», — подчеркнула Аня. В своем сыночке Иван души не чаёт, в свободное время играет с ним, ходит на детскую площадку и даже учит малыша играть в футбол.

А вот что сказал об Иване его теща: «Ваня внимательный, любящий, заботливый отец. Его отрада и счастье — маленький сыночек Даниил. Хочу пожелать, чтобы у всех были такие же замечательные отцы, как мой зять Иван».

Валерий КОПТЕЛЕЦ

